

R.M. Mc Cheyne

OVERTUIGING VAN GERECHTIGHEID

„En die (de Trooster) gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonden, van gerechtigheid, en van oordeel.” (Joh. 16 : 8)

In mijn vorige leerrede over deze tekst zagen wij dat het eerste werk van de Heilige Geest in het hart van een zondaar is hem te overtuigen van zonde, hem een gevoel te geven van de verschrikkelijkheid van zijn zonden en hem recht te doen gevoelen dat hij in waarheid een verloren zondaar is. Hieruit heb ik aangetoond dat het de plicht is van alle getrouwe leraars hetzelfde te doen; dat indien de Geest van de zachtmoedigheid en van de liefde Zijn werk in de ziel begint, door in haar een diep gevoel van zonde en van de toekomende toorn te doen ontwaken, wij niet wreed en hardvochtig genoemd kunnen worden, of dat men niet zeggen kan dat wij te duidelijk en te veel spreken, wanneer ook wij daarmee beginnen om u van zonde te overtuigen, en iedere onbekeerde ziel onder u aan te tonen hoe geheel en al u verloren ligt.

Ik kom nu aan het tweede werk van de Geest, waarom Hij eigenlijk de Trooster genoemd wordt: „Hij zal de wereld overtuigen van gerechtigheid.”

Wanneer Hij eerst de beenderen heeft verbroken door het gevoel van zonde, dan openbaart Hij de goede Medicijnmeester, en maakt dat er blijdschap is in diezelfde beenderen, welke Hij heeft verbroken. Wanneer Hij eerst de naderende toorn heeft openbaard, zodat de zondaar niet weet waarheen te vluchten, dan opent Hij de binnenkamer, en fluistert: ‘kom binnen, opdat u mag geborgen zijn in de dag van de toorn des Heeren’. Wanneer Hij een licht heeft ontstoken in het hart van de zondaar, en hem heeft doen zien hoe iedere daad van zijn leven hem veroordeelt, en hoe ijdel het is enige gerechtigheid in zichzelf te zoeken, dan werpt Hij een licht op de opgestane Zaligmaker, en zegt: Zie daar! Hij toont hem het volbrachte lijden van de Heiland en Zijn volkomen gehoorzaamheid, en zegt: ‘Dit is alles het uwe, indien u wilt geloven in Jezus’. Aldus dringt de Heilige Geest de ziel het verbond van Christus aan te nemen, hetwelk haar om niet in het Evangelie wordt aangeboden.

Het eerste werk van de Geest deed de ziel ontwaken uit haar zondeslaap; het tweede is

het vertroostende werk van de Geest. Dit toont ons duidelijk aan dat ook het tweede werk van de getrouwe leraar wederom hetzelfde moet zijn: de vermoeide zielen tot Christus te leiden. Niet alleen te wijzen op de komende zondvloed, maar ook op de om niet aangeboden ark; niet alleen te wijzen op de dreigende storm, maar ook op de haven van de behoudenis; het oog des zondaars niet alleen te richten op zijn zonde en ellende in hem, maar ook buiten hem op de lijdende, stervende, opgewekte en verheerlijkte Zaligmaker.

Broeders, hij is geen dienstknecht van Christus, die u alleen verschrikt en doet opwaken uit uw slaap, die zich slechts het eerste werk van de Geest, u van *zonde* te overtuigen, ten doel stelt, en niet tevens het tweede werk van de Geest, u te overtuigen van gerechtigheid. Hij zou gelijk zijn aan een heelmeeester, die de omwindsels van uw wonden zou afscheuren, en dezelve gans en al openleggen en u dan evenals Israël aan uzelf zou overlaten, zonder uw open etterbuilen te verbinden of met olie te verzachten. Hij zou zijn gelijk een man, die u zou wakker schudden wanneer uw huis geheel in brand stond, en u dan zou verlaten zonder u een weg tot ontkoming aan te wijzen.

Geliefden, laat ons liever trachten de voetstappen te drukken van de Trooster, de Heilige Geest. Hij overtuigt eerst van zonde, en daarna overtuigt Hij van gerechtigheid. Broeders, duldt dan ook dat wij u eerst wakker schudden om u te brengen tot het gevoel van de verschrikkelijkheid van u zonden, en u daarna het toevluchtsoord aanwijzen en openen en u toeroepen: „Ga in uw binnenste kamer; verberg u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga. (Jesaja 26 : 20).

Ik weet dat menigeen van u geërgerd wordt omdat wij Christus aan de snoodste zondaren prediken. Zo was het ook met de Farizeeën. En ongetwijfeld zijn er vele Farizeeën onder ons. Wanneer wij binnentreden in de verblijven van de goddeloosheid en van de openbare zonde, en op de toon van de tederheid de eenvoudige boodschap van verlossende liefde aankondigen, dat de toorn van God op de zondaren blijft, maar dat Christus een Zaligmaker is die hun om niet wordt aangeboden. Of wanneer een kind der zonde en ellende ons bejegt, en wij spreken eerst openlijk en ronduit tot hem van de toorn van God tegen zijn zonde, en daarna even rond en met hartelijke liefde van het medelijden van Christus en van de om niet aangeboden gerechtigheid. O, hoe dikwijls gevoelen zich dan de ingetogen, zedelijke werelddienaars beledigd. De gedachte alleen dat de Zaligmaker evenzeer aan de afschuwelijkste booswicht als aan hen zou worden aangeboden, is hen reeds ondragelijk. Hoe! roepen zij uit, ‘biedt u aan deze uitvaagsels een Zaligmaker aan, voordat zij hun leven hervormd, voordat zij hun karakter veranderd hebben?’

Ik antwoord, ja. “De gezonden hebben de medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn.” En ik bid u toch op te merken, dat juist deze ook de weg is van de Heilige Geest. Hij is de Heilige Geest, te rein van ogen dan dat Hij het kwade zou kunnen aanschouwen. Hij is de Heiligmaker van allen die in Jezus zijn. En toch, wanneer Hij een zondaar heeft overtuigd van zonde, dan is Zijn eerste werk tot hem van vrede te spreken, en die zondaar te overtuigen van gerechtigheid. Vraagt u mij dus waarom ik niet tot het kind van de zonde en van de schande zeg: ‘Ga heen en verander u, word eerlijk en onberispelijk, en dan zal ik ge uitnodigen om tot de Zaligmaker te komen?’

Dan is mijn antwoord: omdat ook de Geest, de Heilige Geest, de Heiligmaker dat niet doet. Hij voert eerst de ziel in de woestijn, en dan lokt hij haar om tot Christus te

komen. Hij sluit eerst de ziel op in de kerker onder een gevoel van schuld, en dan opent Hij een deur, openbaart Hij haar Christus als de geopende toevlucht voor de grootste zondaren.

Broeders, vergeet het niet, de Heilige Geest is de Trooster voordat Hij de Heiligmaker is. Maar duidt het dan ook ons niet ten kwade, indien wij, als boodschappers van Christus, in de voetstappen wandelen van die gezegende Geest. Indien Hij zelf, de heilige, heiligmakende Geest; al Wiens doen heiligheid en zuiverheid is, indien Hij zelf de vuilste zondaar uitnodigt die kostelijke en sierlijke mantel, de Goddelijke gerechtigheid van Christus, aan te doen, zeg dan niet dat wij de zonde begunstigen, dat wij vijanden zijn van de zedelijkheid, indien wij aan de ellendigste zondaar deze boodschap brengen: „Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden.” (Hand. 16 : 31).

I. *Wat is die gerechtigheid?*

Ik antwoord: Het is de gerechtigheid van Christus, uitgewerkt ten behoeve van zondaren. Gerechtigheid nu betekent gerechtigheid ten opzichte van de wet. Wanneer iemand nooit de wet heeft overtreden, maar in alles aan de wet gehoorzaam is geweest, dan is die mens rechtvaardig. Gerechtigheid bestaat in twee zaken, vooreerst: vrijdom van schuld, en ten tweede: waardigheid in de ogen van God.

1. Bijvoorbeeld, in het geval van een niet gevallen engel. Deze kan in tweeërlei opzicht *rechtvaardig* genoemd worden.

Iste. hij is rechtvaardig, in een negatieve zin, omdat hij nooit de wet van God heeft gebroken, omdat hij nooit iets anders heeft liefgehad dan hetgeen God wilde dat hij zou liefhebben, nooit iets heeft gedaan hetgeen God niet wilde dat hij zou doen, nooit de minste vlek heeft gemaakt op zijn sneeuw witte klederen.

Maar 2e, hij is ook rechtvaardig in een positieve zin omdat hij de wet van God heeft vervuld. Hij heeft in alles Zijn heilige wil gehoorzaamd. Hij was steeds gereed tot het doen van iedere boodschap hem door de Vader opgedragen, nacht en dag ijverig bezig zijnde tot dienst voor allen die de zaligheid beërven zullen. In alle dingen is het zijn spijze geweest te doen de wil van zijn hemelse Vader. Zo heeft hij niet zijn kleed zuiver gehouden, maar hij heeft ook de prijs van de gehoorzaamheid behaald, hij is waardig in de ogen van God, God lacht hem vriendelijk toe, wanneer hij voor Zijn aangezicht verschijnt. Welnu geliefden, deze beide zaken samen genomen zijn voor God *de gerechtigheid*.

2. In het geval van Adam in de staat van de rechttheid.

Iste. Hij was negatief rechtvaardig. Hij was geschapen vrij van alle schuld. Onschuldig en zuiver kwam hij uit de handen van zijn Maker. De zacht vlietende rivieren van het paradijs weerkaatsten niet zuiverder de blauwe hemel dan de kalme en heldere ziel van Adam het gezegende beeld van God afspiegelde. Zijn ziel was zonder vlek of rimpel gelijk de sneeuw witte klederen van de engelen. Zijn gedachten waren alle hemelwaarts gericht. Niet een enkele maal had hij, in gedachten, woorden of daden, de wet Gods gebroken. Zijn wil was de wil Gods. Hij kende de zonde niet.

Maar, 2e. Adam verkreeg een positieve gerechtigheid, dat is: de gerechtigheid van een die de wet van God heeft vervuld, die Gods wil heeft gedaan. Hij werd in het paradijs

gezet om die gerechtigheid te verkrijgen. Hij werd daar geplaatst, bekleed met zuivere en heilige klederen, ten einde de lauwerkrans van de gehoorzaamheid te verkrijgen, gelijk de heilige engelen. Maar de mens is gevallen, zonder deze in de ogen van God zo verdienstelijke gerechtigheid te verkrijgen. Broeders, deze beide samen, vrijdom van schuld en volmaakte gehoorzaamheid, maken in het oog van God de volmaakte gerechtigheid uit.

3. Ik moet u dus nog aantonen dat de gerechtigheid van Christus, om niet aan zondaren aangeboden, beide deze zaken bevat. Christus is vrij van alle schuld, want *Hij is heengegaan tot de Vader*. Toen Hij op deze wereld kwam, was Hij niet vrij van schuld. Hij had geen zonde van zichzelf. Reeds in de baarmoeder van zijn moeder werd Hij „dat Heilige” genaamd, en toch, reeds bij Zijn eerste ademhaling in deze wereld rustte op Hem de last van schuld. Als een klein kind in de kribbe, was Hij onder de schuld; toen Hij daar vermoed neerzat aan de Jakobsbron, was Hij onder de schuld; toen Hij daar in Gethsémané tot de dood toe beangst was, en het zweet Hem als grote druppels bloed uit het lichaam gutste, was Hij onder de schuld; toen Hij aan het kruis de doodstrijd streed, was Hij onder de schuld. Hij had geen zonde van zichzelf, en nochtans getuigt Hij: „Kwaden, tot zonder getal toe, hebben Mij omgeven, Mijn ongerechtigheden hebben Mij aangegrepen, dat Ik niet heb kunnen zien; zij zijn menigvuldiger dan de haren Mijns hoofds, en Mijn hart heeft Mij verlaten.” (Psalm 40: 13).

Vraag. *Hoe weet u dat Christus onder de zonde was?*

Antwoord.

1ste. Omdat Hij smarten leed. Hij leed de smarten van de kindsheid in Zijn kribbe. Hij leed vermoedienis en honger en dorst en dodelijke angst in de hof en aan het kruis. Zonde en smart zijn door God tot in alle eeuwigheid aan elkaar verbonden. Ware er geen zonde, er kon ook geen smart zijn.

2e. Omdat God Zijn aangezicht voor Hem verborg: „Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” (Matth. 27 : 46). God nu verbergt Zijn aangezicht slechts voor de schuld; zo dan droeg Christus de zonden van velen. Hij was geheel en al met zonde beladen. Hij was zo schuldig in de ogen Gods als had Hij al de zonden van Zijn volk zelf bedreven. Geen wonder dus dat God Zijn aangezicht verborg voor Zijn eigen Zoon!

Nú echter is Christus geheel vrij van alle schuld. Hij is opgestaan en tot de Vader gegaan. Wanneer iemand schuld heeft, en hij betaalt die, dan is hij vrij van de schuld. Zo ook waren al onze zonden op Christus, maar Hij heeft de straf geheel en al gedragen, en nu is Hij vrij, Hij stond op, en wij zien Hem niet meer. Wanneer iemand voor een zeker aantal jaren verbannen is, dan is het strijdig met de wet zo hij naar zijn land terugkeerde voordat die tijd verstreken en de straf voldragen is. Maar is de straftijd verlopen, dan is hij voor de wet vrij van zijn schuld. Dan mag hij wederom in zijn vaderland en in zijn huis wederkeren. Zo ook was Christus voor een tijd van het hart van de Vader verbannen. God verborg Zijn aangezicht voor Hem. Maar toen Hij alles had gedragen wat God nodig keurde Hem op te leggen, was Hij vrij van schuld, Hij had vrijheid om weer te keren, en Hij deed het, Hij stond op uit de dood, en keerde terug naar de schoot van Zijn Vader, vanwaar Hij gekomen was. Ziet u dus niet, bevende zondaar, dat er volle vrijdom van schuld in Christus is? Hij is geheel vrij. Hij zal in eeuwigheid niets meer te lijden hebben. Hij is nu zonder zonde, en als Hij wederkomt,

zal Hij komen zonder zonde. Indien u één wilt worden met Hem, dan bent ook uzelf, vrij van schuld, even vrij als Christus Zelf is, even verzekerd dat u niet gestraft zult worden alsof u met Christus in de hemel was. Als u in Christus gelooft, dan bent u één met Hem, een lid van Zijn lichaam. En zo zeker als Christus, uw Hoofd, uit de duisternis van de toorn van God overgegaan is in het licht van Zijn aanschijn, zo zeker bent ook gij, gelovige, overgebracht uit de duisternis in Gods wonderbaar licht. O, welk een gezegend woord was het dat Christus uitsprak toen Hij op het punt stond om tot Zijn Vader weer te keren: „Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader, tot Mijn God en uw God!” (Joh. 20 : 17). God is nu niet minder onze God dan Hij is de God van Christus.

Vraag. *Wat baat het mij dat Christus vrij is van schuld?*

Antwoord. Christus wordt u aangeboden als uw Zaligmaker. Daar is in Christus volmaakte gehoorzaamheid, want Hij is heengegaan tot de Vader, en wij zien Hem niet meer. Toen Hij op deze aarde kwam, kwam Hij niet alleen om te lijden, maar om te werken; niet alleen om een stervende Zaligmaker te zijn, maar ook een werkende Zaligmaker; niet alleen om de vloek te dragen, welke de eerste Adam over de wereld gebracht had, maar om die gehoorzaamheid op te brengen welke de eerste Adam niet had betaald. Van de kribbe tot het kruis was Hij van ganser hart gehoorzaam aan de wil van God. Toen Hij in de wereld kwam, sprak Hij: „Zie, Ik kom: in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o mijn God, om Uw welbehagen te doen. En Uwe wet is in het midden Mijns ingewands.” (Psalm 40 : 8, 9). Ook in de moeilijkste tijdperken van zijn gehoorzaamheid veranderde Hij nochtans niet van gevoelen. Hij sprak: „Ik heb een spijze om te eten die u niet weet. Mijn spijze is, dat Ik doe de wil Desgenen, die Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbreng.” (Joh. 4 : 32, 34). En toen Hij de wereld zou verlaten, was het nog Zijn taal: „Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen.” (Joh. 17 : 4). Zo is het waarheid wat een apostel zegt: „Gehoorzaam geworden tot den dood.” (Fil. 2 : 8). De gehele Wet is in deze twee woorden begrepen: *God en de naaste lief te hebben*. Christus deed beide.

1ste. Hij had God volmaakt lief, gelijk God zelf van Hem getuigt: „Omdat Hij Mij zeer bemint, zo zal Ik Hem uithelpen; Ik zal Hem op een hoogte stellen.” (Psalm 91:14).

2e. Hij had Zijn naasten lief als Zichzelf. Het was geheel en al uit liefde tot de mensen dat Hij in de wereld kwam; alles wat Hij in de wereld *deed* en alles wat Hij in de wereld *leed*, was uit liefde tot Zijn naaste. Het was uit liefde tot de mensen dat Hij ook in het allermoeilijkste gehoorzaam was, namelijk daarin dat Hij zijn leven aflegde. Dit was het voorname doel, waartoe Hij in de wereld kwam. Dit was het vreselijkste en moeilijkste gebod, hetwelk God Hem had opgelegd, en toch was Hij gehoorzaam. Slechts korte tijd voordat Hij verraden werd, gaf God Hem een ontzettend gezicht van de komende toorn in de hof van Gethsémané. Hij zette Hem de beker voor, en toonde Hem aan dat het een beker was zonder enige inmengsels van genade. En toch was Christus gehoorzaam. Zijn menselijke natuur huiverde daarvoor terug, en Hij bad: „Indien het mogelijk is laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan;” (Matth. 26 : 39). Nochtans aarzelde Hij geen ogenblik om volmaakt te gehoorzamen, en daarom voegt Hij er bij: „doch niet, gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.”

Ziedaar nu de gehoorzaamheid van Christus, en wij weten dat die volmaakt is.

(1) Omdat hij was de Zoon van God, en alles wat Hij deed moest volmaakt zijn.

(2) Omdat Hij is heengegaan tot de Vader, Hij is opgevaren ten hemel tot in de

tegenwoordigheid Gods. En hoe heeft Hem de Vader ontvangen? Wij lezen het in Psalm 110. Een deur is geopend in de hemel en het is ons geoorloofd de woorden te vernemen met welke God Zijn Zoon ontvangt: „De Heere heeft tot mijn Heere gesproken: zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Van u voeten.” God zond Hem zo niet weer terug, gelijk een die niet volmaakt genoeg was gehoorzaam geweest. God ontzegde Hem Zijn tegenwoordigheid niet, gelijk een die onwaardig was te worden toegelaten. Maar God heeft Hem uitermate verhoogd, achtte Hem de hoogste eer waardig, waardig om aan Zijn rechterhand op Zijn enige troon plaats te nemen. O, hoe duidelijk is het dat Christus door de Vader is aangenomen! Hoe duidelijk ook dat Zijn gerechtigheid hoogst begeerlijk is en geheel en al Goddelijk in de ogen van God de Vader!

Luister toe, bevende zondaar! deze gerechtigheid wordt u aangeboden. Zij is aangebracht voor zulke zondaars als u bent, en voor niemand anders; zij dient voor niets anders dan om juist naakte zondaars te bedekken. Dit is het met goud gestikte kleed, de geborduurde mantel. Dit is het bruiloftskleed, het fijne, witte, zuivere lijnwaad. “Doe dan aan de Heere Jezus Christus.” Waarom zoge u weigeren behouden te worden? Wordt één met Christus door het geloof, en u hebt niet alleen vergeving van zonden, gelijk Ik u reeds heb aangetoond, maar u bent rechtvaardig in de ogen van God. Niet alleen zult u nooit in de hel geworpen worden, maar u zult zeker de hemel binnengaan, even zeker als Christus daar nu is. Wordt één met Christus, en in dit zelfde ogenblik bent u liefelijk in de ogen van God, ja welbehaaglijk, daar Hij welbehagen in u heeft willen hebben. U bent even gewis aangenomen door God als de Zoon des mensen is aangenomen, de geliefde Zoon van de Vader, die daar zit aan Zijn rechterhand. De Heilige Geest zal u even zeker geschonken worden als Hij aan Christus gegeven is. Hij is aan Christus gegeven als de vreugdeolie, waarmede Hij gezalfd is boven Zijn medegenoten. U zult zo zeker een kroon van heerlijkheid dragen, als Christus die nu reeds draagt. U zult zo zeker met Christus zitten op Zijn troon, als Christus nu gezeten is op van Zijns Vaders troon.

Ween dus van vreugde, gelukkige gelovige! Zing van blijder harte: „Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.” (Rom. 8 : 38, 39)

II. *Waarin bestaat die overtuiging van gerechtigheid?* Laat ons zien wat zij niet is.

1. Zij is niet een of andere werking van de verbeeldingskracht. Even als vele mensen dikwijls allerlei schrikbeelden hebben, zo ook hebben anderen menigmaal denkbeeldige gezichten van Christus en van de heerlijkheid die in Christus is. Zij menen soms met hun vleselijke ogen Christus te zien; zij horen soms, gelijk zij zich inbeelden, met woorden, die uit hun eigen geest voortkomen, de schoonheid van Christus roemen. Dit nu is geenszins de overtuiging van gerechtigheid. Het is zo, zulke zaken kunnen de ware bekering vergezellen. Dit is geenszins onmogelijk. Stefanus en Paulus beiden hebben Christus gezien, en velen van u weten zeker ook dergelijke voorbeelden uit latere tijden.

Maar, wat daarvan ook moge zijn, één ding is zeker, dat overtuiging van gerechtigheid een geheel andere zaak is. Zij is veel hoger en edeler, zij wordt alleen gegeven door de Geest van God. Zalig zijn zij, die niet hebben gezien, en nochtans hebben geloofd.

2. Zij is niet een openbaring van nieuwe waarheden, die niet in de Bijbel vervat zijn. Wanneer de Heilige Geest Christus aan de apostelen of de profeten van de oude dag openbaarde, dan openbaarde Hij nieuwe waarheden aangaande Christus. Maar wanneer Hij een zondaar overtuigt van de gerechtigheid van Christus, doet Hij dat door de waarheden, die in de Bijbel vervat zijn, voor hem op te klaren. Indien Hij nieuwe waarheden openbaarde, dan zouden wij de Bijbel wel kunnen wegbergen en eenvoudig wachten en blijven zitten totdat de Heilige Geest in ons afdaalde. Dit strijdt echter met de Bijbel en met de ondervinding. David bidt: „Ontdek mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen Van u wet.” (Psalm 99 : 18). Waar wenst hij die te aanschouwen? Niet in de hemel boven noch op de aarde beneden, maar „de wonderen Van u wet.” Door de waarheid is het dat de Geest in onze harten werkt: „Heilig ze door Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid” (Joh. 17 : 17). Is het u zo te doen om overtuiging van gerechtigheid, bidt dan niet om de openbaring van nieuwe waarheden, die niet in de Bijbel staan, maar om Goddelijk licht, opdat u de oude waarheden, die reeds in de Bijbel staan, mocht leren verstaan.

3. Zij is niet maar een verstandelijke kennis van hetgeen de Bijbel van Christus en Zijn gerechtigheid zegt. Vele onbekeerde mensen lezen hun Bijbel, en menigeen van hen verstaat zeer wel het leerstuk van een toegerekende gerechtigheid; nochtans hebben deze geen overtuiging van gerechtigheid. Alle ontwaakte zielen lezen hun Bijbel met grote nauwkeurigheid, en onder veel gebed en tranen, en velen van hun schijnen de waarheid zeer duidelijk te verstaan, dat Christus een algenoegzame gerechtigheid is. Toch zeggen zij niet met Christus te kunnen overeenstemmen Christus op hun bijzonder geval niet te kunnen toepassen. Nog eens: de duivelen geloven ook maar zij sidderen. De duivel heeft zeer veel kennis van de Bijbel. En naar de aanhalingen, welke hij Christus uit de Bijbel voorlegde, is het duidelijk dat hij veel begrip had van het werk van de verlossing. En toch is hij daarom niets beter hij moet daarom slechts te meer sidderen en tandenknersen. Ach, mijn vrienden, indien u niets meer hebt dan verstandelijke kennis van Christus en Zijn gerechtigheid, dan hebt u niets meer dan de duivelen hebben, dan bent u nog nooit overtuigd geweest van gerechtigheid.

Wat is zij dan?

Antwoord. ***Zij is het gevoel van de dierbaarheid en gepastheid van Christus, gelijk Hij in het Evangelie is geopenbaard.***

1. Ik heb gezegd dat de overtuiging van gerechtigheid bestaat in een juist gevoel van de dierbaarheid van Christus. Zodat u duidelijk kunt zien dat het niet bij u is een denkbeeldig gevoel van Zijn schoonheid; dat het niet is een zien van Christus met uw lichamelijke ogen; dat het niet is een enkel verstandelijke kennis van Christus en Zijn gerechtigheid, maar een gevoel en wel een hartelijk gevoel van Zijn dierbaarheid. Ik heb u reeds getoond dat er een hemelsbreed verschil is tussen het kennen van een zaak en het gevoelen daarvan, tussen het kennis dragen van een zaak en een juist gevoel daarvan te hebben. Het verschilt verbazend veel te weten dat honig zoet is en de zoetheid van de honig te proeven en dus daarvan een gevoel te hebben. Het is geenszins hetzelfde te weten dat iemand een schoon gelaat heeft, en die persoon te zien, en zo een dadelijk

gevoel te hebben van zijn schoonheid. Het is heel iets anders te weten dat een handschoen mij past, en die aangetrokken hebbende, daarvan de overtuiging, het gevoel te hebben. Zo ook, mijn broeders, is er het allergrootste verschil van de wereld tussen de verstandelijke kennis van Christus en Zijn gerechtigheid en het hartelijk gevoel van Zijn gepastheid en dierbaarheid. Het eerste kan verkregen worden door vlees en bloed, of uit boeken; het laatste alleen van de Heilige Geest.

2. Maar ook is de overtuiging van gerechtigheid een gevoel van de gepastheid van Christus. Het is licht te begrijpen dat men een gevoel kan hebben van de dierbaarheid van Christus, zonder nog een gevoel te hebben van Zijn gepastheid. Sommige ontwaakte zielen schijnen te gevoelen dat Christus zeer dierbaar is, en toch durven zij Christus niet aan te doen: het is duidelijk in hen dat zij behoefte hebben aan het gevoel van Zijn gepastheid in hun bijzonder geval. Zij roepen uit: „O, welk een dierbare Zaligmaker is Hij voor al Zijn volk!” „O ware ik één van de Zijnen! O, ware ik verborgen in Zijn wonden!” En toch hebben zij geen gevoel van Zijn gepastheid om hun Zaligmaker te zijn; zij zeggen niet; „Hij is juist voor mij geschikt! Hij is juist de Zaligmaker die ik nodig heb!” Gevoelden zij dit, zij zouden vrede hebben, hun lippen zouden overvloeien van blijdschap. Maar nee, zij durven zich Christus niet toeëigenen. Overtuiging van gerechtigheid is zo'n gevoel van Christus te hebben, dat ons vrijmoedigheid geeft, om, zonder te aarzelen, Christus aan te doen, en juist dit noemde ik een gevoel van Zijn gepastheid. Het geeft mij geen troost te weten dat Christus de dierbare Zaligmaker is voor anderen, indien ik niet weet dat Hij ook voor mij een dierbare Zaligmaker is. Als de zondvloed komt, als de sluizen des hemels worden geopend en de fonteinen van de grote afgrond opengebroken, geeft het mij geen vrede te weten dat er een ark is voor anderen, zolang u mij niet zegt dat die ark voor mij is. U mag tot mij spreken van Christus' eeuwige gerechtigheid en van de behoudenis dergenen die in Hem zijn. Maar wilt u mij met die boodschap vertroosten, dan moet u mij overtuigen dat die gerechtigheid mij past en mij wordt aangeboden. Nu, dit doet de Heilige Geest, wanneer Hij overtuigt van gerechtigheid. Dit, en dit alleen is overtuiging van gerechtigheid.

Geliefden, het is geenszins een werk van de natuur, een ziel, zelfs een bekommerde ziel, te overreden Christus aan te doen. Ware het een natuurlijk werk, dan zouden ook natuurlijke middelen het kunnen tot stand brengen. Maar het is een bovennatuurlijk werk, en de hand van de Geest moet het doen. Vlees en bloed kunnen u Christus niet openbaren, maar mijn Vader die in de hemelen is. Niemand kan zeggen Jezus de Heere te zijn dan door de Heilige Geest.

Laat mij een woord spreken tot drie soorten mensen.

1. Tot de niet ontwaakten.

Hoe ver bent u toch van de zaligheid verwijderd. Velen van u zeggen wellicht in hun hart: „Het is zo, ik ben op dit ogenblik nog niet behouden, maar ik ben toch zo ver niet van het Koninkrijk Gods. Ik behoef mij slechts te bekeren en in Jezus te geloven, en ik ben behouden. En omdat hiertoe slechts weinig tijds nodig is en het zo'n eenvoudige zaak is, kan ik het doen wanneer ik wil. Ik zal de wereld en haar vermaken nog een weinig blijven genieten, en dan, als de dood of wanneer ziekte mij dreigt, is het tijd genoeg om mij over die zaak te bekommeren.”

Uw gehele redenering berust echter op een valse grond. U meent niet ver te zijn van uw

zaligheid. Maar ach, mijn vriend, u bent er zo ver van verwijderd als iemand, die nog in het land van de levenden is, zijn kan. Er is slechts één geval, waarin u nog verder van de zaligheid kon verwijderd zijn, en dat is in de hel. U bent even ver van de zaligheid af als een iegelijk die zich nog niet in de hel bevindt.

1ste. In mijn vorige! leerrede toonde ik u aan, dat er een Goddelijk werk aan uw hart moet geschieden, voordat ge u kunt bekeren. U kunt veel verstandelijke kennis van zonde hebben zonder de Heilige Geest, maar Hij alleen kan u van zonde overtuigen. Die Geest is een vrijmachtige Geest. Hij wordt aan de kinderen Gods geschonken, zo dikwijls zij Hem vragen. Maar Hij luistert niet naar de bevelen van onbekeerde mensen. U kunt Hem niet bevelen tot u te komen wanneer u ziek wordt, of wanneer u op het sterfbed ligt. En zoge u Hem ook willen bevelen, nergens heeft Hij beloofd te zullen gehoorzamen.

2e. En nu wil ik u doen zien dat er een tweede Goddelijk werk aan uw harten nodig is voordat u kunt geloven. De Heilige Geest moet u overtuigen van de gerechtigheid van Christus. 'Vlees en bloed kunnen u Christus niet openbaren, maar Mijn Vader die in de hemel is.' God is een vrijmachtig God. Hij ontfermt Zich over wie Hij Zich ontfermen wil. Hij luistert niet naar de bevelen van onbekeerde mensen. Hij heeft nergens beloofd allen, die Hij doet ontwaken, tot Christus te brengen. O, hoe duidelijk is het dat u even ver van de zaligheid verwijderd bent als enige ziel die nog buiten de hel is. En kunt u gerust zijn, wanneer u zo ver van de zaligheid af bent? Kunt u bij zo'n kansspel zo gerust neerzitten, en de tijd tussen heden en de oordeelsdag zo verbeuzelen? Kunt u lachen en vrolijk zijn in uw zonden? Hoe waar is het dan wat Salomo zegt: „Gelijk het geluid van de doornen onder een pot, zo is het lachen eens zots,” (Pred. 7 : 6) een groot geraas voor een ogenblik, daarna eeuwige stilte, een kortstondig flikkeren, en een duistere eeuwigheid.

2. Tot de ontwaakten.

Ten eerste. Bedenkt dat zo u niet komt tot overtuiging van gerechtigheid, uw overtuiging van zonde tevergeefs zal zijn. Bedenkt dat bekommering uw ziel niet behoudt. Schipbreukelingen zijn zeer bekommerd. Zij roepen tot God met tranen en gebeden, maar toch, hoewel zij bekommerd zijn, zijn zij nog niet gered, het schip aan stukken slaan en allen kunnen verdrinken. Reizigers in een woestijn kunnen zeer bezorgd zijn, hun harten kunnen van doodsangst zijn vervuld; dit bewijst nochtans niet dat zij in veiligheid zijn, zij kunnen nog in het brandende zand omkomen. Zo ook bent u zeer bevreesd voor de toorn van God, en het kan zijn dat God, uit vrije ontferming, die bekommerdheid in uw hart heeft verwekt. Maar u bent nog niet behouden zolang u nog niet tot Christus gekomen bent, is alles tevergeefs. Velen zijn overtuigd die nooit bekeerd worden. Velen zijn in de hel, die eens even bekommerd waren als u nu bent.

Ten tweede. Bedenkt dat God alleen u deze overtuiging kan geven. De Heilige Geest overtuigt van gerechtigheid. Vlees en bloed kunnen u de dierbaarheid van Christus niet doen gevoelen. Het is waar, de Bijbel en de prediking zijn de middelen, waardoor God deze overtuiging werkt. Hij werkt altijd door de waarheid, nooit zonder de waarheid. Zo u werkelijk ontwaakt bent, dan voorzeker zult u met grote bezorgdheid van deze middelen gebruik maken, dan zult u de Schriften met tranen onderzoeken, en geen gelegenheid doen voorbijgaan om het gepredikte Woord te horen. Maar toch, de

Bijbel en de prediking zijn op zichzelf niets dan middelen, zij kunnen slechts natuurlijke indrukken op uw gemoed maken. God alleen kan bovennatuurlijke indrukken teweeg brengen. Roept daarom tot God.

Ten derde. Maar bedenkt, God is een vrijmachtig God. Roept niet tot Hem dat Hij u bekere, alsof het een schuld is, welke Hij aan u heeft. Er is slechts één zaak welke u van God kunt eisen als een recht, namelijk een plaats in de hel. Zo u meent iets van God te kunnen eisen, zo misleidt ge uzelf. U bent nog niet overtuigd van zonde. Legt u neer aan de troon van God als een vrijmachtig God een God, die u niets schuldig is dan straf. Knielt voor Hem neer als voor die God, die alleen Christus in u kan openbaren. Roept dag en nacht tot Hem, dat Hij Christus in u openbare dat Hij Zijn licht doe schijnen in uw duisternis en u geve het licht van de kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus. Eén straal van Zijn aangezicht zal u vrede geven. Het mocht zijn dat u verberging vond in de dag van de toorn des Heeren.

3. Tot hen die tot Christus gekomen zijn.

Welk een wonder van genade bent u! Tot tweemaal toe bent u door genade gered. Toen u walgelijk was in uw zonden, en nochtans gerust sliep, heeft de Heilige Geest u doen ontwaken. Duizenden sliepen rondom u. Duizenden heeft Hij in het verderf laten gaan, u heeft Hij doen ontwaken.

En wederom: hoewel ontwaakt, was u even walgelijk als ooit, u was even verwerpelijk in de ogen van God, alleenlijk u was bevreesd door de hel. In enige opzichten was u nog meer bedorven dan de slapende wereld om u heen. Zij wilde niet tot Christus komen, omdat zij geen nood gevoelde. Maar u gevoelde uw nood, en toch wilde u niet komen. U maakte God tot een leugenaar nog meer dan zij, en toch ontfermde zich God over u. Hij bracht u tot Christus, overtuigde u van *gerechtigheid*. Zo bent u tot tweemaal toe door genade gered. Zo'n groot schuldenaar te begenadigen! „Wat zal ik de Heere vergelden voor al Zijn weldaden?” (Psalm 96 : 12). Wilt u Hem niet met geheel uw hart liefhebben? Wilt u Hem niet dienen met alles wat u hebt? En wanneer Hij zegt: ‘Voed deze arme wees om Mijns Naams wil’, zult u dan niet zeggen: ‘Heere, als ik in Uw naam Geef, is het zaliger te geven dan te ontvangen?’

Dundee, 11 februari 1837.